

Piše: Branko Pavlović, predsednik Udruženja aktuara Srbije

Granica za odlazak u penziju više nije znak starosti, ali šta je najlepší poklon za 65. rođendan? Agenciji životnog osiguranja prestaju da zovu.

U osiguranju se često javljaju nespornosti, ljudi prosto ne znaju koju polisu su kupili i od čega su osigurani.

U Kanađskoj pokrajini Kvebek žive ljudi koji odbijaju da govore engleski jezik. U Americi takvi ljudi rade u osiguravajućim kompanijama. Slično se koristi i srpski jezik. Eto, na primer, imam polisu penzijskog osiguranja – ako je budem plaćao redovno narednih 30 godina, agent koji mi je prodao polisu će zaraditi svoju penziju. Takođe, imam i grupnu polisu životnog osiguranja – isplatit će osiguranu sumu samo ako nastradam u grupi. Kupio sam i polisu za starost – kad napunim 90 godina plaćaću mi 200 evra mesečno, da ne budem na teretu roditeljima, a polisa osiguranja domaćinstva od požara i krađe će se aktivirati samo ako budem opljačkan dok mi kuća gori.

U čemu je sličnost između žene i polise životnog osiguranja? Na obe treba potrošiti puno novca, teško ih je razumeti i ne znate šta ćete na kraju stvarno dobiti.

Šale iz oblasti osiguranja imaju dugu tradiciju.

Američka vlada je uvela doborovoljno GI osiguranje za vojnike tokom drugog svetskog rata, s ciljem da siročad i invalidi ne padnu na teret socijalnog osiguranja. Jedan od agenata se posebno isticao uspehom u prodaji tog osiguranja i prodavao je nekoliko puta više od ostalih zahvaljujući sledećoj prodajnoj priči: “Dragi regruti, za one koji kupe GI polisu osiguranja i poginu država će platiti 100.000 USD naslednicima, dok za one koji ne kupe GI polisu i poginu država plaća 5.000 USD. Šta mislite koga od vas će država prvo poslati u borbu?”

Najzanimljivije su situacije vezane za štete.

Kako znate da ste stvarno ostarili?

■ Osiguravajuća kompanija vam poklanja samo pola kalendara

Uštedeo sam komšiji dosta novca za kasko osiguranje – napravio sam totalnu štetu na njegovom autu.

Na farmi je izgorio ambar i žena zove osiguravajuću kompaniju da prijavi štetu: “Molim vas da mi odmah platite 50.000 evra za ambar!” Agent kontakt centra joj objasni da to ne ide tako, nego da će osiguravajuća kompanija da proceni štetu i da se potruži da joj obezbedi praktično isti ambar u nekom razumnom roku. Posle kraćeg razmišljanja žena odgovori: “U redu, ali onda želim da otkažem polisu osiguranja za mog muža”.

Advokat i inženjer piju mohito u baru na Kubi. Advokat objašnjava da mu je u požaru izgorela sva imovina i da zahvaljujući tome što je bio osiguran sada uživa. Inženjer se čudi slučajnosti da se slično i njemu desilo – izgubio je sve u poplavi i zahvaljujući osiguranju je sada na Karibima. A onda zbuñeni advokat upita: “A kako si započeo poplavu?”

Čovek je kupio veliku skupu kubansku cigaru i osigurao je od požara na 1.000 dolara. Pušio je cigaru po malo deset dana i zatim prijavio štetu da mu je cigara izgorela u seriji malih požara. Osiguravajuća kompanija je odbila da plati štetu i čovek se obratio sudu. Sudija je odlučio da osiguravajuća kompanija mora da plati štetu od 1.000 dolara, jer je pristala da osigura cigaru protiv požara, a zatim je kaznio osiguranika sa 2.000 dolara za izazivanje 10 požara.

Naravno, o prodavcima osiguranja ima najviše viceva.

Agent osiguranja pita za objašnjenje nove prodajne strategije da se osiguranje života prvenstveno nudi ljudima koji imaju 95 godina. Aktuar objasni da se to sigurno isplati, jer statistika kaže da svake godine vrlo mali broj devedesetpetogodišnjaka umre.

Kaže agent osiguraniku, kako bi voleo da ima 10 takvih klijenta kao što je on. Osiguranik se začudio, jer ne plaća redovno premije i imao je puno šteta. Agent objasni svoju želju: “Sad imam 200 takvih!”

Čovek koji je godinama radio kao spasilac na bazenu prijavio se na konkurs za agenta osiguranja. HR menadžer ga upita šta ga

kvalifikuje za tu poziciju, pošto se traži sposobnost da se proda bilo šta. Čovek odgovori: “Ne znam da plivam!”... i dobije posao.

U jednom luksuznom hotelu, u kome se održava skup udruženja osiguravača, pojavi se pijani gost i vikne: “Svi prodavci osiguranja su prevaranti!” Prilazi mu jedan uvredeni čovek i sprema se da ga bije. Pijanac ga upita: “Jesi li ti agent osiguranja?”. “Ne, ja sam prevarant” odgovori čovek.

Zašto ajkule ne napadaju brokere osiguranja? Zbog kolegijalnosti.

Agent životnog osiguranja vodi prodajni razgovor s klijentom: “Ne želim da Vaš plašim iznenadnim i neočekivanim događajima koji Vam se mogu desiti i tako utičem da momentalno donesete odluku. Prespavajte, pa ako se probudite ujutru, javite se da potpišete polisu.”

Agent pita gospodu da li zna sadašnju vrednost polise životnog osiguranja svog muža. Gospoda ne razume pitanje. Agent pojašnjava: “To je ono što ćete imati ako Vaš muž umre.” “A-ha! Pudlica!” odgovori gospoda.

Pored životnog i zdravstveno osiguranje je inspiracija za brojne doskočice.

Žali se sedmogodišnja devojčica mami da ju je njen školski drug nagovorio da se igraju doktora. Mama uznemireno zapita šta se u stvari desilo. “Ništa! Ostavio me je da čekam pola sata i onda je napisao dupli račun za osiguravajuću kompaniju”, reče devojčica.

Pitali su pacijenta pred operaciju u državnoj bolnici da li želi da anestezija bude plaćena njegovim privatnim zdravstvenim osiguranjem ili da koristi besplatnu anesteziju? Pacijent se odlučio za besplatnu varijantu i medicinska sestra je počela da mu peva uspavanku.

Osiguranje je sve popularnije, svi žele da se osiguraju (ova rečenica je već smešna), pa se samo nameće pitanje za kraj: Da li i Transformersi mogu da kupe polisu osiguranja života.... Ili kasko polisu? ■

